

Sygn. akt V U 1348/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015 r. w Kaliszu

odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 8 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 8 października 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu E. P. prawo do emerytury poczynając od dnia 1 września 2014 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił E. P. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Zakładach (...) w K. a następnie w firmie (...) – Zakłady (...) w K. w okresie 23.07.1974 – 28.02.1995 albowiem wnioskodawca za ten okres nie przedstawił świadectwach pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie odwyższe decyzji złożył E. P. wnosząc o ich zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy wykonywanej w latach 1974 - 95 jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący E. P. urodzony dnia (...), w okresie 23.07.1975 – 28.02.1995 był pracownikiem kolejno Zakładów (...) w K. oraz (...) – Zakłady (...) w K. zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu. Pracodawca nie zmieniał odwołującemu stanowiska.

dowód: świadectwo pracy w aktach ZUS, dekrety płacowe w aktach osobowych.

Odwołujący w podanych wyżej okresach wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązki kierowcy samochodu ciężarowego. Były to pojazdy o ciężarze całkowitym powyżej 3.5 tony, przystosowane do przewozu towarów masowych.

dowód: zeznania świadków: W. B., J. S., H. S., zeznania odwołującego, umowy spedycyjne w aktach osobowych.

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 30 lat 1 miesiąc i 19 dni. Odwołujący nie jest członkiem OFE.

/bezsporne/

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom świadków. Sąd dał również wiarę zeznaniom odwołującego oraz przedłożonym w ZUS-ie świadectwom pracy i świadectwom pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. z 2013 r. poz.1440 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej (świadectwo pracy, dekrety płacowe, umowy spedycyjne), wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał w okresie 23.07.1974 –

28.02.1995 prace polegające na kierowaniu samochodem ciężarowym o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Prace takie spełniały warunki wymienione w wykazie A dział VIII pkt. 2 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takiej pracy wynosi 20 lat 7 miesięcy i 6 dni. Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 30 - letnim okresem ubezpieczenia i w chwili składania odwołania miał ukończony 60-ty rok życia.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji.